

Profesor Alain Cribier zemřel dne 16. února 2024 ve věku 79 let

Profesor Dr. Alain Cribier, FACC, FESC (25. ledna 1945 – 16. února 2024), byl prvním a nezpochybnitelným průkopníkem moderní éry perkutánních intervencí u chlopenních srdečních vad (Obr. 1). Jako první na světě provedl v roce 2002 transkatérovou implantaci aortální chlopně, když před tím jako první provedl i transkatérové mitrální komisurotomie v roce 1995 a první balonkové aortální valvuloplastiky v roce 1986.

Výraznou měrou se podílel i na zavedení TAVI v České republice v roce 2008. Osobně školil intervenční kardiology před zahájením programu perkutánních transfemorálních implantací jeho chlopně Edwards SAPIEN™ u nemocných s aortální stenózou (Obr. 2). Jeho kurzy v Univerzitní nemocnici v Rouen o intervenční léčbě aortálních vad (Obr. 3) byly unikátní a nejenže zahájily éru velmi účinné léčby aortální stenózy u nemocných, kteří nemohli podstoupit chirurgickou náhradu chlopně, ale ve svém důsledku byly i prvním krokem zahájení moderní éry intervenční léčby chlopenních vad na celém světě.

Alain Cribier se narodil v Paříži v roce 1945, lékařský titul získal na pařížské Univerzitě a tam absolvoval i svůj raný lékařský výcvik. Kardiologický rezidenční program absolvoval na Univerzitě v Rouen, kam v roce 1972 nastoupil na kardiologické oddělení, které vedl jeden ze zakladatelů francouzské invazivní kardiologie profesor Brice Letac, v Hôpital Charles Nicolle (Univerzitní nemocnice v Rouenu-Charles Nicolle – CHU de Rouen) a na tomto pracovišti Alain Cribier zůstal až do své smrti. V roce 1976 byl rok na intervenční kardiologické stáži v nemocnici Cedars-Sinai v Los Angeles v Kalifornii, vedoucími jeho výzkumného programu byli dr. Jeremy Swan a dr. William Ganz. V roce 1983 se dr. Alain Cribier stal profesorem medicíny. Alain Cribier byl 20 let vedoucím katetrizační laboratoře a kardiologického oddělení v Univerzitní nemocnici v Rouen

a v roce 2011 se tam stal emeritním profesorem a konzultantem.

Alain Cribier byl geniální a velmi skromný muž mnoha talentů, za zmínku stojí, že se v mládí rozhodl mezi studiem medicíny a kariérou koncertního klavíristy. Tomuto koníčku zůstal věrný až do své smrti (Obr. 4), jak dokumentuje video na YT, kde Alain Cribier hraje na klavír Rachmaninovo Preludium op. 23 č. 7 c moll (<https://www.youtube.com/watch?v=wFPCVxzFv58>).

Mezi vrcholy jeho kariéry patřila světová priorita provedení balonkové valvuloplastiky aortální chlopně v roce 1985. Bohužel se rychle ukázalo, že tento výkon je velmi nedokonalý a nemá dlouhého trvání kvůli časté a rychle nastupující restenóze. V devadesátých letech začal zkoumat možnost použití balonkově expandovatelného chlopnového stentu, který by zabránil restenóze a nahradil nemocnou aortální chlopeň. Cesta k TAVI nebyla přímočará a všem, včetně renomovaných intervenčních kardiologů, se zdálo, že katetrizační náhrada aortální chlopně je z anatomických, technických, ale i čistě teoretických důvodů naprosto neuskutečnitelná. V letech 1989–1999 hledal firmu, která by podle jeho návrhu vyráběla stentovanou chlopeň pro transkatetrizační implantace do stenotické aortální chlopně. Profesor Alain Cribier později rád ukazoval, jak šéfové oslovených firem jeho projekt označili: (Obr. 5):

„zajímavý nápad bez priority“,

„naprosto nereálná idea s mnoha technickými problémy“,

„definitivně nemožné stentovat stenotickou aortální chlopeň“,

„riziko uzávěru obou věnčitých tepen ve 100 % případů“,

„nikdy nemůže být schváleno FDA“,

„chirurgie pokrývá 100 % potřeb, nebude nikdy žádný indikovaný nemocný“,

„nejstupidnější projekt, o jakém jsme kdy slyšeli“.

Obr. 1. Prof. Dr. Alain Cribier, FACC, FESC

Obr. 2. Profesor Alain Cribier během školení intervenčních kardiologů

Obr. 3. S účastníky kurzů o intervenční léčbě aortálních vad

Obr. 4. Profesor Alain Cribier při hře na klavír

